

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 381

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος
22 Οκτωβρίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 381/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 381/02	Υπόθεση C-256/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Απριλίου 2018 ο Massimo Campailla κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 23 Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση T-759/16, Campailla κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης	2
2018/C 381/03	Υπόθεση C-452/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Primera Instancia e Instrucció de Teruel (Ισπανία) στις 11 Ιουλίου 2018 — XZ κατά Ibercaja Banco, S.A.	2
2018/C 381/04	Υπόθεση C-453/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia Vigo (Ισπανία) στις 11 Ιουλίου 2018 — Bondora AS κατά Carlos V. C.	3
2018/C 381/05	Υπόθεση C-460/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουλίου 2018 ο ΗΚ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-574/16, ΗΚ κατά Επιτροπής	4
2018/C 381/06	Υπόθεση C-468/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Judecătoria Constanța (Ρουμανία) στις 18 Ιουλίου 2018 — R κατά P	5
2018/C 381/07	Υπόθεση C-480/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λετονία) στις 23 Ιουλίου 2018 — AS «PrivatBank»	5

EL

2018/C 381/08	Υπόθεση C-489/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Budapest Könyéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Ιουλίου 2018 — Farmland Kft. κατά Földművelésügyi Miniszter	6
2018/C 381/09	Υπόθεση C-492/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 27 Ιουλίου 2018 — Openbaar Ministerie κατά TC	7
2018/C 381/10	Υπόθεση C-494/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Ισπανία) στις 27 Ιουλίου 2018 — Bondora AS κατά XY	8
2018/C 381/11	Υπόθεση C-496/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 30 Ιουλίου 2018 — HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérés, Út- és Vasútervezési Kft. κ.λπ. κατά Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság	9
2018/C 381/12	Υπόθεση C-497/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 30 Ιουλίου 2018 — Budapesti Közlekedési Zrt. κατά Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság	10
2018/C 381/13	Υπόθεση C-499/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2018 η Bayer CropScience AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 17 Μαΐου 2018 το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-429/13, Bayer CropScience AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	12
2018/C 381/14	Υπόθεση C-500/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Cluj (Ρουμανία) στις 30 Ιουλίου 2018 — AU κατά Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București	13
2018/C 381/15	Υπόθεση C-503/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουλίου 2018 η Inge Barnett κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 16 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-23/17, Barnett κατά Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ)	14
2018/C 381/16	Υπόθεση C-525/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Αυγούστου η Marion Le Pen κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-86/17, Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	15
2018/C 381/17	Υπόθεση C-526/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Göteborg (Σουηδία) στις 13 Αυγούστου 2018 — AA κατά Migrationsverket	16
2018/C 381/18	Υπόθεση C-549/18: Προσφυγή της 27ης Αυγούστου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας . . .	17
2018/C 381/19	Υπόθεση C-556/18: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	18

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 381/20	Υπόθεση T-14/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Arimab Laboratoires κ.λπ. κατά Επιτροπής [Προστασία των καταναλωτών — Καθορισμός μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων για τους πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες σε συμπληρώματα διατροφής — Κανονισμός (ΕΟΚ) 315/93 — Ανάλυση κινδύνου — Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αναλογικότητα — Αρχή της μη εισαγωγής δυσμενών διακρίσεων]	19
2018/C 381/21	Υπόθεση T-613/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — ΡΗ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AST-SC/03/15 — Απόφαση περί αποκλεισμού του υποψηφίου από τον διαγωνισμό — Δεσμός συγγένειας με μέλος της εξεταστικής επιτροπής — Ίση μεταχείριση)	19
2018/C 381/22	Υπόθεση T-654/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Foshan Lihua Ceramic κατά Επιτροπής «Ντάμπινγκ — Εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας — Άρθρο 11, παράγραφοι 3 και 5, και άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 11, παράγραφοι 3 και 5, και άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036] — Απόρριψη αίτησης για μερική ενδιάμεση επανεξέταση, αποκλειστικά ως προς το ντάμπινγκ, του επιβληθέντος με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 917/2011 οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ — Διαρκής χαρακτήρας της μεταβολής των συνθηκών — Δειγματοληψία — Ατομική εξέταση — Μη συνεργασία κατά την έρευνα που οδήγησε στη θέσπιση των οριστικών μέτρων» . .	20

2018/C 381/23	Υπόθεση T-788/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — De Geoffroy κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άδειες — Έκδοση νέων κατευθυντήριων γραμμών του Κοινοβουλίου σχετικά με τη διαχείριση των αδειών — Ατομικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογήν των νέων κατευθυντήριων γραμμών στις υπηρεσίες διερμηνείας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Συμφέρον της υπηρεσίας — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)	21
2018/C 381/24	Υπόθεση T-905/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Chefaro Ireland κατά EUIPO — Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα NUIT PRECIEUSE — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα EAU PRECIEUSE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	21
2018/C 381/25	Υπόθεση T-55/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Healy κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Εσωτερικός διαγωνισμός — Κατάρτιση πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη βοηθών — Προϋπόθεση συμμετοχής που αφορά την προϋπηρεσία στην Επιτροπή — Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες διαγωνισμού)	22
2018/C 381/26	Υπόθεση T-112/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Pelikan κατά EUIPO — NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου NEW ORLEANS PELICANS ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Pelikan — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	23
2018/C 381/27	Υπόθεση T-584/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Primart κατά EUIPO — Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου της Ευρωπαϊκής Ένωσης PRIMART Marek Łukasiewicz — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα PRIMA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	23
2018/C 381/28	Υπόθεση T-180/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2018 — Front Polisario κατά Συμβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης μεταξύ της Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου — Πρωτόκολλο σχετικά με τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων που προβλέπονται από τη συμφωνία — Πράξη συνάψεως — Εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας και του εν λόγω πρωτοκόλλου στο έδαφος της Δυτικής Σαχάρας και στα παρακείμενα ύδατα — Έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης — Απαράδεκτο)	24
2018/C 381/29	Υπόθεση T-101/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιουλίου 2018 — Apple Distribution International κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση που σχεδιάζε να χορηγήσει η Γερμανία για την προώθηση της παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά — Πράξη που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Μη παραδεκτή προσφυγή)	25
2018/C 381/30	Υπόθεση T-251/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Αυγούστου 2018 — IFSTA κατά Συμβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Αλιευτικές δυνατότητες για ορισμένα αποθέματα ιχθύων — Μέτρα για την αλιεία του λαβρακιού — Απαγόρευση αλιεύσεως στο πλαίσιο της ερασιτεχνικής αλιείας — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	26
2018/C 381/31	Υπόθεση T-417/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2018 — CdT κατά EUIPO (Ασφαλιστικά μέτρα — Θεσμικό δίκαιο — Αναγκαίες μεταφραστικές υπηρεσίες για τη λειτουργία του EUIPO — Χρήση των υπηρεσιών τρίτων — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος)	26
2018/C 381/32	Υπόθεση T-485/18: Προσφυγή της 9ης Αυγούστου 2018 — Compañia de Tranvías de la Coruña κατά Επιτροπής	27
2018/C 381/33	Υπόθεση T-486/18: Προσφυγή της 15ης Αυγούστου 2018 — Danske Slagtermestre κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	28
2018/C 381/34	Υπόθεση T-494/18: Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2018 — PO κατά EYED	29

2018/C 381/35	Υπόθεση T-527/18: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — K.A. Schmersal Holding κατά EUIPO — Tecnium (tec.nicum)	30
2018/C 381/36	Υπόθεση T-715/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — BBY Solutions κατά EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)	31
2018/C 381/37	Υπόθεση T-773/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — BBY Solutions κατά EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY)	31
2018/C 381/38	Υπόθεση T-72/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — BBY Solutions κατά EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)	31
2018/C 381/39	Υπόθεση T-288/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Sky κατά EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	31

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 381/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 373 της 15.10.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 364 της 8.10.2018

EE C 352 της 1.10.2018

EE C 341 της 24.9.2018

EE C 328 της 17.9.2018

EE C 319 της 10.9.2018

EE C 311 της 3.9.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Απριλίου 2018 ο Massimo Campailla κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 23 Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση T-759/16, Campailla κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-256/18 P)

(2018/C 381/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Massimo Campailla (εκπρόσωπος: F. Rollinger, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 7ης Αυγούστου 2018, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσως ως, εν μέρει προδήλως αβάσιμη και εν μέρει προδήλως αλυσιτελή.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Primera Instancia e Instrucción de Teruel (Ισπανία) στις 11 Ιουλίου 2018 — XZ κατά Ibercaja Banco, S.A.

(Υπόθεση C-452/18)

(2018/C 381/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: XZ

Εναγομένη: Ibercaja Banco, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η αρχή του μη δεσμευτικού χαρακτήρα των καταχρηστικών ρητρών (άρθρο 6 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου ⁽¹⁾) να επεκταθεί και στις μεταγενέστερες συμβάσεις και δικαιοπραξίες που αφορούν τις εν λόγω ρήτρες, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της συμβάσεως ανανεώσεως οφειλής;

Εάν ναι, δεδομένου ότι η απόλυτη ακυρότητα συνεπάγεται ότι η εν λόγω ρήτρα ουδέποτε υπήρξε στο νομικό και οικονομικό πλαίσιο της συμβάσεως, μπορεί να συναχθεί ότι οι μεταγενέστερες νομικές πράξεις και τα αποτελέσματά τους που αφορούν την εν λόγω ρήτρα, ήτοι η σύμβαση ανανεώσεως οφειλής, εξαφανίζονται επίσης από τον νομικό κόσμο, καθότι πρέπει να θεωρηθούν ως μη υφιστάμενα και ως μη έχοντα συνέπειες;

- 2) Μπορούν τα έγγραφα με τα οποία επέρχεται τροποποίηση ή συμβιβασμός σε σχέση με ρήτρες που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγματεύσεως και οι οποίες είναι πιθανό να μην πληρούν τις απαιτήσεις του ελέγχου καταχρηστικότητας και διαφάνειας να συνιστούν γενικούς όρους της συμβάσεως κατά την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου, και να υπόκεινται στους ίδιους λόγους ακυρότητας με αυτούς στους οποίους υπόκεινται τα αρχικά έγγραφα με τα οποία επέρχεται ανανέωση ή συμβιβασμός;
- 3) Πρέπει η παραίτηση από την άσκηση ένδικων βοηθημάτων που περιλαμβάνεται στη σύμβαση ανανέωσης οφειλής να είναι επίσης άκυρη, στο μέτρο που οι συμβάσεις οι οποίες υπογράφονται από τους πελάτες δεν τους ενημέρωναν ούτε για την ύπαρξη άκυρης ρήτρας ούτε για το χρηματικό ποσό το οποίο είχαν δικαίωμα να εισπράξουν ως επιστροφή των καταβληθέντων τόκων λόγω της αρχικής επιβολής των «ρητρών κατώτατου επιτοκίου»;

Με αυτόν τον τρόπο, επισημαίνεται ότι ο πελάτης υπογράφει ότι παραιτείται από την άσκηση ένδικων βοηθημάτων χωρίς να έχει ενημερωθεί από την τράπεζα από ποια δικαιώματα παραιτείται και από ποια χρηματικά ποσά παραιτείται.

- 4) Πάσχει και πάλι, κατόπιν ανάλυσεως της συμβάσεως ανανέωσης οφειλής υπό το πρίσμα της νομολογίας του ΔΕΕ και των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου, η νέα ρήτρα κατώτατου επιτοκίου από έλλειψη διαφάνειας, εκ του λόγου ότι η τράπεζα παραβιάζει εκ νέου τα κριτήρια διαφάνειας που τίθενται στην (απόφαση του Tribunal Supremo [Ανώτατου Δικαστηρίου της Ισπανίας]) της 9ης Μαΐου 2013 και εκ του λόγου ότι δεν ενημερώνει τον πελάτη για το πραγματικό οικονομικό κόστος της εν λόγω ρήτρας επί της υποθήκης του, κατά τρόπο ώστε αυτός να είναι σε θέση να γνωρίζει το είδος του επιτοκίου (και την αντίστοιχη δόση) που θα όφειλε να καταβάλει σε περίπτωση που δεν εφαρμοζόταν ρήτρα κατώτατου επιτοκίου, αλλά το επιτόκιο που συμφωνήθηκε για το ενυπόθηκο δάνειο χωρίς κατώτατο περιορισμό;

Όφειλε με άλλα λόγια το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, επιβάλλοντας την αποδοχή του λεγόμενου εγγράφου ανανέωσης οφειλής σχετικά με τις ρήτρες κατώτατου επιτοκίου, να προβεί στον έλεγχο διαφάνειας των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ και να ενημερώσει τον καταναλωτή για το ύψος των ποσών που ζημιώθηκε από την εφαρμογή των «ρητρών κατώτατου επιτοκίου», καθώς και για το επιτόκιο που θα εφαρμοζόταν στην περίπτωση που δεν υπήρχαν οι εν λόγω ρήτρες και, σε περίπτωση που δεν το πράξει, πάσχουν τα εν λόγω έγγραφα επίσης από ακυρότητα.

- 5) Μπορούν οι ρήτρες περί των ενδίκων βοηθημάτων οι οποίες περιλαμβάνονται στους γενικούς συμβατικούς όρους της τροποποιητικής συμβάσεως ανανέωσης οφειλής να θεωρηθούν καταχρηστικές λόγω του περιεχομένου τους στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα για τις καταχρηστικές ρήτρες και, ειδικότερα, με το στοιχείο π' του παραρτήματος αυτού (είναι καταχρηστικές οι ρήτρες που έχουν ως αντικείμενο την κατάργηση ή την παρεμπόδιση της προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου ή την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων από τον καταναλωτή), δεδομένου ότι περιορίζεται το δικαίωμα του καταναλωτή να ασκήσει τα δικαιώματα που μπορεί να γεννηθήκαν ή να κατέστησαν κρίσιμα μετά την υπογραφή της συμβάσεως, όπως συνέβη με τη δυνατότητα να ζητηθεί η πλήρης επιστροφή των καταβληθέντων τόκων (βάσει της αποφάσεως του ΔΕΕ της 21ης Δεκεμβρίου 2016 ⁽²⁾);

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

⁽²⁾ Απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Gutiérrez Naranjo κ.λπ. (C-154/15, C-307/15 και C-308/15, EU:C:2016:980).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia Vigo (Ισπανία)
στις 11 Ιουλίου 2018 — Bondora AS κατά Carlos V. C.**

(Υπόθεση C-453/18)

(2018/C 381/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia Vigo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Bondora AS

Καθού η αίτηση: Carlos V. C.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, και η νομολογία που ερμηνεύει την οδηγία αυτή, την έννοια ότι προσκομίζει στο εν λόγω άρθρο εθνική νομοθεσία, όπως η τελική εικοστή τρίτη διάταξη, [σημείο 2], του Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil [κώδικα πολιτικής δικονομίας], η οποία ορίζει ότι στο πλαίσιο της αιτήσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής δεν απαιτείται η προσκόμιση εγγράφων τα οποία, ακόμη και αν προσκομιστούν, δεν γίνονται δεκτά;
- 2) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του κανονισμού 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006 ⁽²⁾, την έννοια ότι το άρθρο αυτό δεν εμποδίζει [το δικαστήριο] να ζητήσει από τη δανείστρια εταιρία να προσκομίσει τα έγγραφα στα οποία βασίζεται η αξίωση που απορρέει από καταναλωτικό δάνειο που συνήφθη μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, εάν το δικαστήριο κρίνει ότι είναι απαραίτητη η εξέταση των εγγράφων αυτών, προκειμένου να εκτιμήσει την ενδεχόμενη ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών στη συναφθείσα μεταξύ των διαδίκων σύμβαση και να εφαρμόσει κατ' αυτόν τον τρόπο τα προβλεπόμενα στην οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και τη νομολογία που την ερμηνεύει;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (ΕΕ 2006, L 399, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουλίου 2018 ο ΗΚ κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-574/16, ΗΚ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: ΗΚ (εκπρόσωποι: A. Champetier, S. Rodrigues, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αναίρεση παραδεκτή και βάσιμη·
- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2018 (υπόθεση T-574/16)·
- να κρατήσει και να κρίνει δεχόμενο τους ισχυρισμούς που ο ανααιρεσίων προέβαλε πρωτοδίκως, συμπεριλαμβανομένης και της καταδίκης της καθής στα δικαστικά έξοδα· ή, άλλως
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί επ' αυτής, ρυθμίζοντας συνεπώς τα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 184 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναίρεσεως, ο ανααιρεσίων προβάλλει δύο λόγους αναίρεσεως. Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, καθώς και αιτιολογία αμφίσημη, ασυνεπής και αντιφατική. Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και ανεπαρκής αιτιολογία.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Judecătoria Constanța (Ρουμανία) στις
18 Ιουλίου 2018 — R κατά P**

(Υπόθεση C-468/18)

(2018/C 381/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Constanța

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: R

Εναγόμενος: P

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν οι διατάξεις του άρθρου 3, στοιχείο α', του άρθρου 3, στοιχείο δ', και του άρθρου 5 του κανονισμού 4/2009⁽¹⁾, στην περίπτωση κατά την οποία δικαστήριο κράτους μέλους έχει επιληφθεί ενός δικογράφου αγωγής στο οποίο σωρεύονται τρία αγωγικά αιτήματα, ήτοι, περί λύσεως του συζυγικού δεσμού των γονέων ανήλικου παιδιού, περί γονικής μέριμνας του εν λόγω παιδιού και περί υποχρέωσης διατροφής προς το ίδιο παιδί, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την έκδοση απόφασης διαζυγίου, το οποίο είναι συγχρόνως και το δικαστήριο του τόπου της συνήθους διαμονής του εναγομένου και το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ο εναγόμενος παρίσταται, είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της αγωγής περί καταβολής διατροφής προς το παιδί, μολοντί αποφάνθηκε ότι δεν έχει δικαιοδοσία επί θεμάτων γονικής μέριμνας του εν λόγω παιδιού ή ότι είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της αγωγής περί καταβολής διατροφής μόνο το δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία επί της αγωγής περί γονικής μέριμνας του παιδιού;
- 2) Πρέπει να κριθεί, συναφώς, όσον αφορά τη δικαιοδοσία του εθνικού δικαστηρίου, ότι η αγωγή περί καταβολής διατροφής προς το παιδί είναι παρεπόμενη της αγωγής περί γονικής μέριμνας, κατά το άρθρο 3, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού;
- 3) Εξυπηρετεί το ύψιστο συμφέρον του παιδιού, σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, να αποφανθεί δικαστήριο κράτους μέλους που έχει δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 4/2009, επί αγωγής περί υποχρέωσης διατροφής του γονέα προς το ανήλικο παιδί που απορρέει από τον γάμο του οποίου ζητείται η λύση, λαμβανομένου υπόψη ότι το εν λόγω δικαστήριο αποφάνθηκε ότι δεν έχει δικαιοδοσία όσον αφορά την άσκηση της γονικής μέριμνας, αναγνωρίζοντας με ισχύ δεδικασμένου ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000⁽²⁾;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρέωσης διατροφής (ΕΕ 2009, L 7, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ 2003, L 338, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λετονία) στις 23 Ιουλίου
2018 — AS «PrivatBank»**

(Υπόθεση C-480/18)

(2018/C 381/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: AS «PrivatBank»

Αναρεσίβλητη: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας [2007/64/EK] ⁽¹⁾ εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ότι η λετονική επιτροπή [χρηματοπιστωτικών αγορών και κεφαλαιαγορών] είναι αρμόδια να εξετάζει τις καταγγελίες των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, ακόμη και σε σχέση με υπηρεσίες πληρωμών που δεν πραγματοποιούνται σε ευρώ ή σε εθνικό νόμισμα κράτους μέλους, και, ως εκ τούτου, να εξετάζει παραβάσεις του νόμου [περί υπηρεσιών πληρωμών και ηλεκτρονικού χρήματος] και να επιβάλλει κυρώσεις;
- 2) Έχουν το άρθρο 20, παράγραφοι 1 και 5, και το άρθρο 21, παράγραφος 2, της οδηγίας την έννοια ότι προβλέπουν τη δυνατότητα της αρμόδιας αρχής να ασκεί εποπτεία και να επιβάλλει κυρώσεις επίσης σε σχέση με υπηρεσίες πληρωμών οι οποίες δεν πραγματοποιούνται σε ευρώ ή σε νόμισμα κράτους μέλους που δεν μετέχει στη ζώνη του ευρώ;
- 3) Διαθέτει η αρμόδια αρχή εξουσία, για τους σκοπούς των προβλεπόμενων στα άρθρα 20 και 21 της οδηγίας εποπτικών καθηκόντων ή για τους σκοπούς των προβλεπόμενων στα άρθρα 80 έως 82 της οδηγίας διαδικασιών καταγγελίας, να επιλύει διαφορές μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών οι οποίες απορρέουν από τις μνημονευόμενες στο άρθρο 75 της οδηγίας έννομες σχέσεις, καθορίζοντας τον υπεύθυνο της πράξεως που δεν εκτελέστηκε ή εκτελέστηκε εσφαλμένα;
- 4) Οφείλει η αρμόδια αρχή, όταν ασκεί τα προβλεπόμενα στα άρθρα 20 και 21 της οδηγίας εποπτικά καθήκοντα ή όταν διεξάγει τις προβλεπόμενες στα άρθρα 80 έως 82 της οδηγίας διαδικασίες καταγγελίας, να λαμβάνει υπόψη τη διαιτητική απόφαση με την οποία επιλύεται διαφορά μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών;

⁽¹⁾ Οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK (ΕΕ 2007, L 319, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Ιουλίου 2018 — Farmland Kft. κατά Földművelésügyi Miniszter

(Υπόθεση C-489/18)

(2018/C 381/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Farmland Kft.

Καθού: Földművelésügyi Miniszter

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης η νομοθεσία που θεσπίζεται με τη διάταξη του Υπουργού Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης αρ. 22/2010, της 16ης Μαρτίου, με τη διάταξη του Υπουργού Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης αρ. 34/2010, της 9ης Απριλίου, με τη διάταξη του Υπουργού Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης αρ. 25/2011, της 7ης Απριλίου, και με τη διάταξη του Υπουργού Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης αρ. 22/2011, της 25ης Μαρτίου, σύμφωνα με την οποία η αίτηση αγροτικής ενισχύσεως απορρίπτεται βάσει αποκλειστικά και μόνον ενός συνόλου κριτηρίων τα οποία αφορούν τον λεγόμενο «νόμιμο χρήστη της γης», τα οποία διέπονται από την εθνική νομοθεσία, καθώς και με βάση τη μη προσκόμιση του λεγόμενου «πιστοποιητικού χρήσεως της γης», που απορρέει από τα κριτήρια αυτά, έστω και αν ο παραγωγός της Ένωσης πληροί τα λοιπά κριτήρια τα οποία αφορούν την αίτηση ενισχύσεως και είναι, συγκεκριμένα, σε θέση να αποδείξει ότι οι δηλωθείσες εκτάσεις βρίσκονται στη διάθεσή του, δηλαδή ότι τις διαχειρίζεται και τις εκμεταλλεύεται;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, επιβάλλει το δικαιο της Ένωσης στον οργανισμό πληρωμών του κράτους μέλους να λαμβάνει υπόψη, κατά την εξέταση της αιτήσεως ενισχύσεως, άλλα μέσα προκειμένου να αποδειχθεί ότι πληροίται η προϋπόθεση να «βρίσκονται [τα αγροτεμάχια] στη διάθεση του γεωργού», όπως προβλέπει το άρθρο 124 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: ποιες έννομες συνέπειες έχει ή πώς πρέπει να ερμηνευθεί ή να εκτιμηθεί, από την άποψη του δικαίου της Ένωσης, στην ενιαία αίτηση η «δήλωση του γεωργού ότι γνωρίζει τους όρους που ισχύουν για τα εν λόγω καθεστώτα ενίσχυσης», η οποία απαιτείται βάσει του άρθρου 12, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009 της Επιτροπής ⁽²⁾, σε σχέση με μια ειδική περιοριστική διάταξη του κράτους μέλους όπως είναι αυτή του συνόλου των κριτηρίων που αφορούν τον «νόμιμο χρήστη της γης»;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: ποιες έννομες συνέπειες έχει ή πώς πρέπει να ερμηνευθεί ή να εκτιμηθεί, από την άποψη του δικαίου της Ένωσης, στην ενιαία αίτηση μια επιβαλλόμενη από το κράτος μέλος υποχρέωση να πληρούνται στο σύνολό τους τα κριτήρια που αφορούν τον «νόμιμο κάτοχο της γης», να πληρούνται, δηλαδή, οι διοικητικές προϋποθέσεις που συνδέονται με αυτή την ειδική περιοριστική διάταξη του κράτους μέλους;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (ΕΕ 2009, L 30, σ. 16).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1122/2009 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση, τη διαφοροποίηση και το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, στο πλαίσιο των καθεστώτων άμεσης στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό, καθώς και λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που προβλέπεται για τον αμπελοοικονομικό τομέα (ΕΕ 2009, L 316, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 27 Ιουλίου 2018 — Openbaar Ministerie κατά TC

(Υπόθεση C-492/18)

(2018/C 381/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διώκουσα αρχή: Openbaar Ministerie

Εκζητούμενο πρόσωπο: TC

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης η συνέχιση της κρατήσεως εκζητούμενου προσώπου το οποίο είναι ύποπτο διαφυγής, όταν η διάρκεια της κρατήσεώς του υπερβαίνει τις 90 ημέρες από τη σύλληψή του, σε περίπτωση που:

— το κράτος μέλος εκτέλεσε μετέφερε το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλασιού 2002/584/ΔΕΥ ⁽¹⁾ στο εσωτερικό του δικαιο υπό την έννοια ότι η κράτηση του εκζητούμενου προσώπου πρέπει να αναστέλλεται πάντα μετά την παρέλευση της προθεσμίας των 90 ημερών για την έκδοση οριστικής αποφάσεως σχετικά με την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και

- οι δικαστικές αρχές αυτού του κράτους μέλους ερμήνευσαν το εθνικό δίκαιο υπό την έννοια ότι η προθεσμία για την έκδοση αποφάσεως αναστέλλεται μόλις η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίσει να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα ή να αναμείνει την απάντηση σε προδικαστικό ερώτημα που υποβλήθηκε από άλλη δικαστική αρχή εκτελέσεως ή να αναβάλει την έκδοση αποφάσεως για την παράδοση λόγω πραγματικού κινδύνου απάνθρωπων ή εξευτελιστικών συνθηκών κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις τις οποίες έκαναν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της έκδοσης της απόφασης-πλαισίου (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Ισπανία) στις 27 Ιουλίου 2018 — Bondora AS κατά XY

(Υπόθεση C-494/18)

(2018/C 381/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Bondora AS

Καθού: XY

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το άρθρο 38 του Χάρτη [των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης], το άρθρο 6, παράγραφος 1, της [ΣΕΕ] και τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας [13/93/ΕΟΚ] (¹), εθνικός κανόνας όπως ο προβλεπόμενος στην εικοστή τρίτη τελική διάταξη, παράγραφος 4, του Ley de Enjuiciamiento civil (ισπανικού κώδικα πολιτικής δικονομίας), ο οποίος δεν επιτρέπει να προσκομίζεται ή να διατάσσεται η προσκόμιση της συμβάσεως ή του αναλυτικού υπολογισμού του ποσού της απαιτήσεως στο πλαίσιο αιτήσεως διαταγής πληρωμής, μολονότι στρέφεται κατά καταναλωτή και συντρέχουν ενδείξεις ότι οι επίμαχες αξιώσεις θεμελιώνονται ενδεχομένως σε καταχρηστικές ρήτρες;
- 2) Συνάδει προς το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 1896/2006 για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (²), να ζητείται από τον αιτούντα, στο πλαίσιο των προβαλλόμενων απαιτήσεων κατά καταναλωτή, να παραθέτει στο πεδίο 11 του τυποποιημένου εντύπου Α αναλυτικό υπολογισμό του ποσού της απαιτήσεώς του; Περαιτέρω, συνάδει προς την εν λόγω διάταξη η απαίτηση περί αναγραφής, στο πεδίο 11 του ανωτέρου εντύπου, του περιεχομένου των ρητρών της συμβάσεως στις οποίες θεμελιώνονται οι απαιτήσεις κατά του καταναλωτή, πέραν εκείνων που αφορούν το κυρίως αντικείμενο της συμβάσεως, προκειμένου να εξετασθεί ο τυχόν καταχρηστικός τους χαρακτήρας;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, εκτιμά το Δικαστήριο ότι είναι δυνατόν, βάσει του νυν ισχύοντος κανονισμού 1896/2006, να ελέγχεται αυτεπαγγέλτως, πριν από την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, κατά πόσον σύμβαση συναφθείσα με καταναλωτή περιέχει καταχρηστικές ρήτρες και, αν ναι, βάσει ποιας διατάξεως;

- 4) Σε περίπτωση που δεν υπάρχει, βάσει του νυν ισχύοντος κανονισμού 1896/2006, δυνατότητα αυτεπάγγελτου ελέγχου σχετικά με την ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών πριν από την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, ποια είναι η εκτίμηση του Δικαστηρίου όσον αφορά το κύρος του εν λόγω κανονισμού στην περίπτωση που είναι αντίθετος προς το άρθρο 38 του Χάρτη και το άρθρο 6, παράγραφος 1, [ΣΕΕ].

- ⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (ΕΕ 2006, L 399, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 30 Ιουλίου 2018 — HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasúttervezési Kft. κ.λπ. κατά Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Υπόθεση C-496/18)

(2018/C 381/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasúttervezési Kft., SIXENSE Soldata, Budapesti Közlekedési Zrt.

Καθού: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Μετέχουσα στη διαδικασία: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 41, παράγραφος 1, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 25, 27 και 36 της οδηγίας 2007/66/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων, το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, και, στο πλαίσιο αυτό, η αρχή της ασφάλειας δικαίου, ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, και η απαίτηση περί αποτελεσματικών και ταχειών προσφυγών στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων κατά των αποφάσεων των ανατετουσών αρχών, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, σε σχέση με τις δημόσιες συμβάσεις που συνήφθησαν πριν από την έναρξη ισχύος της, επιτρέπει κατά τρόπο γενικό στην αρμόδια (εποπτική) αρχή που η ίδια έχει συστήσει να κινηθεί, εντός της οριζόμενης στη ρύθμιση αυτή προθεσμίας, άπαξ και παρήλθαν οι προβλεπόμενες στην προϊσχύσασα ρύθμιση του κράτους μέλους αποσβεστικές προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής προς διερεύνηση τυχόν παραβάσεων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, οι οποίες διεπράχθησαν πριν από την έναρξη ισχύος της νέας ρυθμίσεως, διαδικασία προς διερεύνηση συγκεκριμένης παραβάσεως στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και να αποφανθεί επί της ουσίας και, συνεπεία τούτου, να κρίνει ότι έχει διαπραχθεί παράβαση, να επιβάλει κύρωση δυνάμει του δικαίου περί δημοσίων συμβάσεων και να αντλήσει τις εκ της ακυρότητας της συμβάσεως συνέπειες;
- 2) Μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι κανόνες δικαίου και οι αρχές που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα δεν εφαρμόζονται μόνο στην αποτελεσματική άσκηση του (υποκειμενικού και προσωπικού) δικαιώματος προσφυγής των μετεχόντων στη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων, αλλά εφαρμόζονται και στο δικαίωμα κινήσεως και διεξαγωγής διαδικασίας προσφυγής από πλευράς των συσταθεισών από το δίκαιο του κράτους μέλους (εποπτικών) αρχών, οι οποίες έχουν την εξουσία αυτεπάγγελτου εντοπισμού και διερευνησεως παραβάσεων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και είναι αρμόδιες για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος;

- 3) Συνάγεται εκ του άρθρου 99, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2014/25/ΕΕ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις προμήθειες φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ⁽⁴⁾, ότι το δίκαιο κράτους μέλους δύναται, μέσω της θεσπίσεως ενός νέου νόμου, να επιτρέπει κατά τρόπο γενικό –χάριν της προαπίσεως των δημοσιονομικών συμφερόντων της Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων– στις (εποπτικές) αρχές, που έχουν την εξουσία, δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους, αυτεπάγγελτου εντοπισμού και διερευνήσεως τυχόν παραβάσεων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και οι οποίες είναι αρμόδιες για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος, να διερευνούν παραβάσεις στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων οι οποίες διεπράχθησαν πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου και να κινούν και να διεξάγουν διαδικασία, παρά την παρέλευση των αποσβεστικών προθεσμιών που προέβλεπε η προϊσχύσασα νομοθεσία;
- 4) Εφόσον η περιγραφόμενη στο πρώτο και τρίτο ερώτημα εξουσία των (εποπτικών) αρχών να διερευνούν παραβάσεις θεωρηθεί – λαμβανομένων υπόψη των αναφερόμενων στο πρώτο ερώτημα κανόνων δικαίου και αρχών– συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης, ασκούν επιρροή τα κενά νομικής, νομοθετικής, τεχνικής ή οργανωτικής φύσεως ή άλλου είδους εμπόδια εξαιτίας των οποίων η παράβαση στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων δεν διερευνήθηκε κατά τον χρόνο της διαπράξεώς της;
- 5) Πρέπει τα άρθρα 41, παράγραφος 1, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 25, 27 και 36 της οδηγίας 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων, το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, και, στο πλαίσιο αυτό, η αρχή της ασφάλειας δικαίου, ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, η απαίτηση περί αποτελεσματικών και ταχειών προσφυγών κατά των αποφάσεων των αναθετουσών αρχών και η αρχή της αναλογικότητας, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι –ακόμη και αν μπορεί, υπό το πρίσμα των αρχών αυτών, να αναγνωριστεί στις (εποπτικές) αρχές, που, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, έχουν την περιγραφόμενη στο πρώτο έως τέταρτο ερώτημα εξουσία αυτεπάγγελτου εντοπισμού και διερευνήσεως τυχόν παραβάσεων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και οι οποίες είναι αρμόδιες για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος– το εθνικό δικαστήριο δύναται να εξετάζει τον εύλογο και αναλογικό χαρακτήρα του χρονικού διαστήματος που έχει μεσολαβήσει μεταξύ της διαπράξεως της παραβάσεως, της παρελεύσεως της προϊσχύσασας αποσβεστικής προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής και της κινήσεως διαδικασίας διερευνήσεως της παραβάσεως και να αντλήσει εξ αυτού ως έννομη συνέπεια το ανίσχυρο της επίμαχης αποφάσεως ή κάποια άλλη συνέπεια απορρέουσα από το δίκαιο του κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ 2007, L 335, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ 1992, L 76, σ. 14.

⁽³⁾ Οδηγία της 26ης Φεβρουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 94, σ. 243).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις
30 Ιουλίου 2018 — Budapesti Közlekedési Zrt. κατά Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési
Döntőbizottság**

(Υπόθεση C-497/18)

(2018/C 381/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Budapesti Közlekedési Zrt.

Καθού: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Μετέχουσα στη διαδικασία: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 41, παράγραφος 1, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 25, 27 και 36 της οδηγίας 2007/66/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων, το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, και, στο πλαίσιο αυτό, η αρχή της ασφάλειας δικαίου, ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, και η απαίτηση περί αποτελεσματικών και ταχείων προσφυγών στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων κατά των αποφάσεων των αναθετουσών αρχών, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, σε σχέση με τις δημόσιες συμβάσεις που συνήφθησαν πριν από την έναρξη ισχύος της, επιτρέπει κατά τρόπο γενικό στην αρμόδια (εποπτική) αρχή που η ίδια έχει συστήσει να κινήσει, εντός της οριζόμενης στη ρύθμιση αυτή προθεσμίας, άπαξ και παρήλθαν οι προβλεπόμενες στην προϊσχύσασα ρύθμιση του κράτους μέλους αποσβεστικές προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής προς διερεύνηση τυχόν παραβάσεων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, οι οποίες διεπράχθησαν πριν από την έναρξη ισχύος της νέας ρυθμίσεως, διαδικασία προς διερεύνηση συγκεκριμένης παραβάσεως στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και, συνεπεία τούτου, να κρίνει ότι έχει διαπραχθεί παράβαση, να επιβάλει κύρωση δυνάμει του δικαίου περί δημοσίων συμβάσεων και να αντλήσει τις εκ της ακυρότητας της δημόσιας συμβάσεως συνέπειες;
- 2) Μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι κανόνες δικαίου και οι αρχές που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα δεν εφαρμόζονται μόνο στην αποτελεσματική άσκηση του (υποκειμενικού και προσωπικού) δικαιώματος προσφυγής των μετεχόντων στη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων, αλλά εφαρμόζονται και στο δικαίωμα κινήσεως και διεξαγωγής διαδικασίας προσφυγής από πλευράς των συσταθεισών από το δίκαιο του κράτους μέλους (εποπτικών) αρχών, οι οποίες έχουν την εξουσία αυτεπάγγελτου εντοπισμού και διερευνήσεως παραβάσεων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και είναι αρμόδιες για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος;
- 3) Συνάγεται εκ του άρθρου 83, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ⁽⁴⁾, ότι το δίκαιο κράτους μέλους δύναται, μέσω της θεσπίσεως ενός νέου νόμου, να επιτρέψει κατά τρόπο γενικό –χάριν της προαπίσεως των δημοσιονομικών συμφερόντων της Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων– στις (εποπτικές) αρχές, που έχουν την εξουσία, δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους, αυτεπάγγελτου εντοπισμού και διερευνήσεως τυχόν παραβάσεων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και οι οποίες είναι αρμόδιες για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος, να διερευνούν παραβάσεις στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων οι οποίες διεπράχθησαν πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου και να κινούν και να διεξάγουν διαδικασία, παρά την παρέλευση των αποσβεστικών προθεσμιών που προέβλεπε η προϊσχύσασα νομοθεσία;
- 4) Εφόσον η περιγραφόμενη στο πρώτο και τρίτο ερώτημα εξουσία των (εποπτικών) αρχών να διερευνούν παραβάσεις θεωρηθεί – λαμβανομένων υπόψη των αναφερόμενων στο πρώτο ερώτημα νομικών κανόνων και αρχών– συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης, ασκούν επιρροή τα κενά νομικής, νομοθετικής, τεχνικής ή οργανωτικής φύσεως ή άλλου είδους εμπόδια εξαιτίας των οποίων η παράβαση στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων δεν διερευνήθηκε κατά τον χρόνο της διαπράξεώς της;
- 5) Πρέπει τα άρθρα 41, παράγραφος 1, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 25, 27 και 36 της οδηγίας 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων, το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, και, στο πλαίσιο αυτό, η αρχή της ασφάλειας δικαίου, ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, η απαίτηση περί αποτελεσματικών και ταχείων προσφυγών κατά των αποφάσεων των αναθετουσών αρχών και η αρχή της αναλογικότητας, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι –ακόμη και αν μπορεί, υπό το πρίσμα των αρχών αυτών, να αναγνωρισθεί στις (εποπτικές) αρχές, που, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, έχουν την περιγραφόμενη στο πρώτο έως τέταρτο ερώτημα εξουσία αυτεπάγγελτου εντοπισμού και διερευνήσεως τυχόν παραβάσεων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και οι οποίες είναι αρμόδιες για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος– το εθνικό δικαστήριο δύναται να εξετάζει τον εύλογο και αναλογικό χαρακτήρα του χρονικού διαστήματος που έχει μεσολαβήσει μεταξύ της διαπράξεως της παραβάσεως, της παρελεύσεως της προϊσχύσασας αποσβεστικής προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής και της κινήσεως διαδικασίας διερευνήσεως της παραβάσεως και να αντλήσει εξ αυτού ως έννομη συνέπεια το ανίσχυρο της επίμαχης αποφάσεως ή κάποια άλλη συνέπεια απορρέουσα από το δίκαιο του κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ 2007, L 335, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ 1989, L 395, σ. 33.

⁽³⁾ Οδηγία της 26ης Φεβρουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

⁽⁴⁾ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2018 η Bayer CropScience AG κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 17 Μαΐου 2018 το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-429/13, Bayer CropScience AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-499/18 P)

(2018/C 381/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bayer CropScience AG (εκπρόσωποι: K. Nordlander, advokat, C. Zimmermann, avocat, A. Robert, advocate, M. Zdzieborska, Solicitor)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Βασιλείο της Σουηδίας, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife — The Invertebrate Conservation Trust, Stichting Greenpeace Council

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-429/13.
- να κάνει δεκτή την πρωτόδικη προσφυγή και να ακυρώσει τον κανονισμό 485/2013 καθόσον αφορά την ανααιρεσείουσα ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας, καθώς και στα δικά της δικαστικά έξοδα, τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στην κατ' αναίρεση δίκη.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο για τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτος λόγος αναίρεσης: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η ενίσχυση του βαθμού βεβαιότητας των προγενέστερων επιστημονικών γνώσεων μπορεί να θεωρηθεί «νέα» επιστημονική γνώση κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 1107/2009 ⁽²⁾.

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 21, παράγραφος 3, του κανονισμού 1107/2009 καθόσον έκρινε ότι η EFSA δεν υποχρεούνταν να βασίσει την αξιολόγηση των κινδύνων σε έγγραφο καθοδήγησης που ήταν διαθέσιμο κατά τον χρόνο διενέργειας του ελέγχου.

Τρίτος λόγος ακυρώσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 21, παράγραφος 3, του κανονισμού για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα.

Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον παρέλειψε να προσδιορίσει το κατάλληλο επίπεδο επιστημονικής βεβαιότητας ως προς την επέλευση του φερόμενου κινδύνου το οποίο απαιτούνταν για την εφαρμογή προληπτικών μέτρων.

Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον παρέλειψε να εφαρμόσει τα πρότυπα αναλυτικής και ακριβούς αξιολογήσεως κινδύνων που πρέπει να διενεργείται πριν από τη λήψη προληπτικών μέτρων.

Έκτος λόγος ακυρώσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον προσδιόρισε εσφαλμένως το αντικείμενο και αγνόησε τις απαιτήσεις της εκτιμήσεως επιπτώσεων που πρέπει να διεξάγεται πριν από τη λήψη προληπτικών μέτρων.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 485/2013 της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011, όσον αφορά τους όρους έγκρισης των δραστικών ουσιών clothianidin, thiamethoxam και imidacloprid και για την απαγόρευση της χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επέμβαση με φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτές τις δραστικές ουσίες (ΕΕ 2013, L 139, σ. 12).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Cluj (Ρουμανία) στις 30 Ιουλίου 2018 — AU κατά Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Υπόθεση C-500/18)

(2018/C 381/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: AU

Εναγόμενες: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Κατά την ερμηνεία του όρου «ιδιώτης πελάτης» του άρθρου 4, [παράγραφος] 1, σημείο 12, της οδηγίας 2004/39/[ΕΚ] ⁽¹⁾, δύναται ή οφείλει το εθνικό δικαστήριο να χρησιμοποιήσει τα ίδια ερμηνευτικά κριτήρια με εκείνα που χρησιμοποιούνται ως προς την έννοια του καταναλωτή που περιέχεται στο άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽²⁾;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί ο «ιδιώτης πελάτης» κατά την έννοια της οδηγίας 2004/[39/ΕΚ] να επικαλεσθεί την ιδιότητα του καταναλωτή σε διαφορά όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη[:] και
- 3) Ειδικότερα, συνιστούν αποφασιστικά κριτήρια για τον χαρακτηρισμό του «ιδιώτη πελάτη» ως καταναλωτή κατά την έννοια της οδηγίας 2004/[39/ΕΚ], αφενός, το γεγονός ότι «ιδιώτης πελάτης» κατά την έννοια της οδηγίας 2004/[39/ΕΚ] προβαίνει σε μεγάλο αριθμό συναλλαγών κατόπιν διαπραγμάτευσης σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα και, αφετέρου, το γεγονός ότι επενδύει σημαντικά χρηματικά ποσά σε χρηματοπιστωτικά μέσα όπως εκείνα που προσδιορίζονται στο άρθρο 4, [παράγραφος 1], σημείο 17, της οδηγίας 2004/39/[ΕΚ];
- 4) Προκειμένου το εθνικό δικαστήριο να κηρύξει εαυτό αρμόδιο, κατά το μέτρο που υποχρεούται να κρίνει εάν εφαρμόζεται, κατά περίπτωση, το άρθρο 17, [παράγραφος] 1, στοιχείο γ', ή το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1215/2012 ⁽³⁾, δύναται ή οφείλει να λάβει υπόψη την ουσιαστική νομική βάση που επικαλείται ο ενάγων –ήτοι την αποκλειστικά εξωσυμβατική ευθύνη– προς αμφισβήτηση ρητρών ως καταχρηστικών κατά την έννοια της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, οπότε το εφαρμοστέο ουσιαστικό δικαίο θα καθοριζόταν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 864/2007 (Ρώμη II) ⁽⁴⁾, ή μήπως, αντιθέτως, ο ενδεχόμενος χαρακτηρισμός του ενάγοντος ως καταναλωτή καθιστά άνευ σημασίας την ουσιαστική νομική βάση της αγωγής του;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2004, L 145, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (αναδιατύπωση) (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δικαίο στις εξωσυμβατικές εννοχές (Ρώμη II) (ΕΕ 2007, L 199, σ. 40).

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουλίου 2018 η Inge Barnett κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 16 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-23/17, Barnett κατά Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ)

(Υπόθεση C-503/18 P)

(2018/C 381/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Inge Barnett (εκπρόσωποι: S. Orlandi, T. Martin, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

Κυρίως:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018, Barnett κατά ΕΟΚΕ, T-23/17, EU:T:2018:271·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΟΚΕ της 21ης Μαρτίου 2016, η οποία λήφθηκε σε εκτέλεση της αποφάσεως της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, Barnett κατά ΕΟΚΕ, F-20/14, EU:F:2015:107·
- να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικώς:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018, Barnett κατά ΕΟΚΕ, T-23/17, EU:T:2018:271·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΟΚΕ της 21ης Μαρτίου 2016, η οποία λήφθηκε σε εκτέλεση της αποφάσεως της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, Barnett κατά ΕΟΚΕ, F-20/14, EU:F:2015/107·
- να υποχρεώσει την ΕΟΚΕ να καταβάλει στην ανααιρεσείουσα το ποσό των 207 994,14 ευρώ για την υλική ζημία που υπέστη, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων από την ημερομηνία κατά την οποία κατάστησαν απαιτητά τα οφειλόμενα ποσά, με το επιτόκιο που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένο κατά τρεισήμισι ποσοστιαίες μονάδες, καθώς και το ποσό των 25 000 ευρώ για την ηθική βλάβη που υπέστη·
- να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σειρά νομικών σφαλμάτων κρίνοντας ότι η ΕΟΚΕ μπορούσε, σε εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, απλώς να επανεξετάσει την υποψηφιότητα της ανααιρεσείουσας με γνώμονα φερόμενο συμφέρον της υπηρεσίας το οποίο ορίστηκε τρία έτη μετά την έκδοση της πρώτης αποφάσεως με την οποία δεν έγινε δεκτή η υποψηφιότητά της και δεν ήταν γνωστό στα μέρη έως την 21η Μαρτίου 2016. Αυτό το φερόμενο συμφέρον της υπηρεσίας, βάσει του οποίου διαγράφηκε η ανααιρεσείουσα από τον κατάλογο των δικαιούμενων να υπαχθούν στην ευεργετική ρύθμιση διότι είναι απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας, δεν σχετίζεται με τις εφαρμοστέες γενικές διατάξεις εφαρμογής (ΓΔΕ) της ΕΟΚΕ. Περαιτέρω, έγινε επίκληση αυτού του υποτιθέμενου συμφέροντος της υπηρεσίας χωρίς διαβούλευση με την επιτροπή ίσης εκπροσώπησης. Αυτό το όργανο ίσης εκπροσώπησης είχε, ωστόσο, επισημάνει το 2013 ότι σε περίπτωση παραίτησεως ενός εκ των δύο δυνάμενων να υπαχθούν στο μέτρο, προτεινόταν η υπαγωγή της ανααιρεσείουσας σε αυτή την ευεργετική ρύθμιση, λαμβανομένου υπόψη του συμφέροντος της υπηρεσίας.

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δεδικασμένο με το οποίο περιβάλλεται η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Τέλος, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο υπό την έννοια ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, παρά την κατάργηση της αναγκαίας νομικής βάσης για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ΕΟΚΕ εξακολουθούσε να είναι αρμόδια για την έκδοση αποφάσεως σχετικής με την υποψηφιότητα της αναιρεσείουσας. Εξάλλου, απορρίπτοντας τον λόγο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα προβληθέντα επιχειρήματα προς στήριξη της ενστάσεως αναρμοδιότητας την οποία ήγειρε η αναιρεσείουσα.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Αυγούστου η Marion Le Pen κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-86/17, Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Marion Le Pen (εκπρόσωπος: R. Bosselut, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε το έκτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Ιουνίου 2018, στην υπόθεση T-86/17.

Ως εκ τούτου:

— Να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2016, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 68 της αποφάσεως 2009/C 159/01 του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου και 9ης Ιουλίου 2008, «σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», όπως έχει τροποποιηθεί, και με την οποία διαπιστώνεται οφειλή της αναιρεσείουσας ύψους 298 497,87 ευρώ·

— Να ακυρώσει το αριθ. 2016-1560 χρεωστικό σημείωμα, το οποίο κοινοποιήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2016 και με το οποίο γνωστοποιήθηκε στη νυν αναιρεσείουσα η βεβαίωση οφειλής της, κατόπιν αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 5ης Δεκεμβρίου 2016, περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών λόγω βουλευτικής επικουρίας, κατά το άρθρο 68 των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τα άρθρα 66, 78, 79 και 80 του δημοσιονομικού κανονισμού (στο εξής: ΔΚ)·

— Να αποφανθεί κατά νόμον ως προς το ποσό που πρέπει να επιδικασθεί στην αναιρεσείουσα σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω των αβάσιμων κατηγοριών που διατυπώθηκαν πριν εκδοθεί οποιοδήποτε πόρισμα έρευνας, προσβολής της εικόνας της και σοβαρότατης διαταράξεως της προσωπικής και πολιτικής ζωής της που προκάλεσε η προσβαλλόμενη απόφαση·

— Να αποφανθεί κατά νόμον ως προς το ποσό που πρέπει να επιδικασθεί στην αναιρεσείουσα όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα·

— Να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·

— Πριν αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως: να καλέσει το Κοινοβούλιο να προσκομίσει τον διοικητικό φάκελο της CG, την κατάσταση εισόδων και εξόδων της CG στην έδρα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο και στις Βρυξέλλες, την ανώνυμη επιστολή εξαιτίας της οποίας κινήθηκε η επίμαχη διαδικασία και τον φάκελο της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (στο εξής: OLAF) για την υπόθεση που αφορά την αναιρεσείουσα και την κοινοβουλευτική βοήθό της.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του δικαίου της Ένωσης εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση ουσιώδους τύπου. Η αναιρεσείουσα δικαιολόγησε καθόλα την κατάθεση νέων στοιχείων κατά τη διάρκεια της δίκης λόγω νέων πραγματικών περιστατικών. Τα στοιχεία αυτά τεκμηριώνουν και τυπικώς εκείνα που είχαν υποβληθεί ενώπιον του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Γενικό Δικαστήριο διέθετε εξουσία πλήρους δικαιοδοσίας επιβάλλουσα να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία αυτά προκειμένου να αποδειχθεί η εργασία κοινοβουλευτικού βοηθού και, επομένως, η ύπαρξη απαιτήσεως αχρεωσίτητος. Εξάλλου, ορισμένα από τα αποδεικτικά στοιχεία αυτά βρίσκονταν στην κατοχή του Κοινοβουλίου, αλλά δεν αποκαλύφθηκαν στην αναιρεσείουσα.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση ουσιώδους τύπου εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου. Η μη ακρόαση της αναιρεσείουσας από τον Γενικό Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και η παράλειψη κοινοποιήσεως του φακέλου της υποθέσεως συνιστούν προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της αναιρεσείουσας και του δικαιώματος προσωπικής ακρόασεως πριν από την έκδοση οποιασδήποτε αποφάσεως, ακόμη και διοικητικής, παραβίαση των αρχών της ισότητας των όπλων και της καλόπιστης διεξαγωγής της κατ' αντιπαράθεση διαδικασίας, προσβολή του δικαιώματος σε αμερόληπτο δικαστήριο και παραβίαση της απαγορεύσεως αρνησιδικίας, κατά τις διατάξεις των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και τις γενικές αρχές του δικαίου. Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο δεν επισήμανε ούτε την έλλειψη αιτιολογίας που ενέχει η απόφαση του Γενικού Γραμματέα.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του δικαίου της Ένωσης εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, νομικά σφάλματα και εσφαλμένος νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων, μεταχείριση ενέχουσα δυσμενή διάκριση και ύπαρξη *fumus persecutionis*, καθώς και παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της νομιμότητας.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας, καθόσον με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εγκρίνεται εκ των υστέρων η συμπεριφορά του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πραγματικός σκοπός και τελικός στόχος του οποίου ήταν να βλάψει την αναιρεσείουσα και το πολιτικό κόμμα της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Göteborg (Σουηδία) στις 13 Αυγούστου 2018 — ΑΑ κατά Migrationsverket

(Υπόθεση C-526/18)

(2018/C 381/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Förvaltningsrätten i Göteborg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: ΑΑ

Καθή: Migrationsverket

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται οι διατάξεις της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν ή του κώδικα «συνόρων του Σένγκεν» σε εθνικές ρυθμίσεις όπως αυτές που περιέχονται στο άρθρο 16f του νόμου αριθ. 752 του 2016, περί προσωρινών περιορισμών της δυνατότητας χορήγησης τίτλου διαμονής στη Σουηδία, οι οποίες προβλέπουν ότι τίτλος διαμονής λόγω σπουδών στον δεύτερο κύκλο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μπορεί να χορηγηθεί σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος βρίσκεται στη χώρα, ακόμη και αν η ταυτότητα του εν λόγω αλλοδαπού είναι αβέβαιη και ο αλλοδαπός δεν μπορεί να καταστήσει δυνατή την πιθανολόγηση της ταυτότητας την οποία δήλωσε;

- 2) Αν κριθεί ότι, σε τέτοια περίπτωση, το κεκτημένο του Σένγκεν προβλέπει απαίτηση κατά την οποία πρέπει η ταυτότητα να αποδεικνύεται με βεβαιότητα ή να έχει καταστεί δυνατή η πιθανολόγησή της, έχουν οι διατάξεις της οδηγίας «περί επιστροφής»⁽¹⁾ ή άλλο νομοθέτημα του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι επιτρέπουν παρέκκλιση από την εν λόγω απαίτηση όσον αφορά την ταυτότητα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2008, L 348, σ. 98).

Προσφυγή της 27ης Αυγούστου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας

(Υπόθεση C-549/18)

(2018/C 381/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Scharf, G. von Rintelen, L. Radu Bouyon)

Καθή: Ρουμανία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ρουμανία, παραλείποντας να θεσπίσει το αργότερο μέχρι τις 26 Ιουνίου 2017 τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 67 της οδηγίας αυτής·
- να επιβάλει στη Ρουμανία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, χρηματική ποινή 21 974,40 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεώς του στην παρούσα υπόθεση, λόγω παραβάσεως της υποχρεώσεως γνωστοποίησεως των μέτρων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2015/849/ΕΕ·
- να καταδικάσει τη Ρουμανία, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, στην καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού, το οποίο προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του ημερήσιου ποσού των 6 016,80 ευρώ με τον αριθμό ημερών οι οποίες έχουν μεσολαβήσει μεταξύ της ημέρας που έπεται της λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη που ορίζεται στην επίμαχη οδηγία και της ημερομηνίας κατά την οποία η Ρουμανία θα συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της ή, αν η τελευταία δεν συμμορφωθεί, της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου, υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό αυτό θα υπερβαίνει ένα ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 1 887 000 ευρώ·
- να καταδικάσει τη Ρουμανία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Βάσει του άρθρου 67 της οδηγίας 2015/849/ΕΕ τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 26 Ιουνίου 2017. Ελλείψει γνωστοποίησεως εκ μέρους της Ρουμανίας των μέτρων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη, η Επιτροπή αποφάσισε να προσφύγει στο Δικαστήριο.
2. Με την προσφυγή της η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει τη Ρουμανία στην καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού και χρηματικής ποινής σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 141, σ. 73.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας**(Υπόθεση C-556/18)**

(2018/C 381/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και S. Pardo Quintillán)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αποφανθεί, δυνάμει του άρθρου 258, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να ολοκληρώσει την πληροφόρηση του κοινού και τις διαβουλεύσεις σχετικά με την αναθεώρηση και την ενημέρωση των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού και παραλείποντας να θεσπίσει, να δημοσιεύσει και να διαβιβάσει στην Επιτροπή την αναθεώρηση και την ενημέρωση των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού για τις περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού της Λανθαρότε, της Φουερτεβεντούρα, της Γκραν Κανάρια, της Τενερίφης, της Λα Γκομέρα, της Λας Πάλμα και του Ελ Ιέρρο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 7, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου 13, από το άρθρο 14 και το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων⁽¹⁾.
- Να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Συμφώνως προς το άρθρο της 25, η οδηγία 2000/60/ΕΚ ετέθη σε ισχύ από την ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι στις 22 Δεκεμβρίου 2000. Ως εκ τούτου, τα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού έπρεπε να δημοσιευθούν, συμφώνως προς το άρθρο 13, παράγραφος 6, το αργότερο στις 22 Δεκεμβρίου 2009 και η πρώτη αναθεώρηση και ενημέρωσή τους έπρεπε να πραγματοποιηθεί, συμφώνως προς το άρθρο 13, παράγραφος 7, το αργότερο στις 22 Δεκεμβρίου 2015.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να ολοκληρώσει την πληροφόρηση του κοινού και τις διαβουλεύσεις σχετικά με την αναθεώρηση και την ενημέρωση των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού και παραλείποντας να θεσπίσει, να δημοσιεύσει και να διαβιβάσει στην Επιτροπή την αναθεώρηση και την ενημέρωση των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού για τις περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού της Λανθαρότε, της Φουερτεβεντούρα, της Γκραν Κανάρια, της Τενερίφης, της Λα Γκομέρα, της Λας Πάλμα και του Ελ Ιέρρο εντός της δέμηνης προθεσμίας που του έταξε με την από 5 Οκτωβρίου 2017 αιτιολογημένη γνώμη της, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις προαναφερθείσες διατάξεις της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 327, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — *Arimab Laboratoires* κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-14/16) ⁽¹⁾

[Προστασία των καταναλωτών — Καθορισμός μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων για τους πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες σε συμπληρώματα διατροφής — Κανονισμός (ΕΟΚ) 315/93 — Ανάλυση κινδύνου — Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αναλογικότητα — Αρχή της μη εισαγωγής δυσμενών διακρίσεων]

(2018/C 381/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: *Arimab Laboratoires* (Clermont-l'Hérault, Γαλλία) και οι 7 λοιπές προσφεύγουσες τα ονόματα των οποίων παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωπος: A. de Brosse, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herbout-Borczak και C. Valero)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1933 της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 όσον αφορά τον καθορισμό μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων για τους πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες σε ίνες κακάου, τσιπς μπανάνας, συμπληρώματα διατροφής, αποξηραμένα βότανα και αποξηραμένα μπαχαρικά (ΕΕ 2015, L 282, σ. 11).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι *Arimab Laboratoires* και οι 7 λοιπές προσφεύγουσες τα ονόματα των οποίων παρατίθενται σε παράρτημα φέρουν, πέραν των δικαστικών τους εξόδων, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — *PH* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-613/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AST-SC/03/15 — Απόφαση περί αποκλεισμού του υποψηφίου από τον διαγωνισμό — Δεσμός συγγένειας με μέλος της εξεταστικής επιτροπής — Ίση μεταχείριση)

(2018/C 381/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: *PH* (εκπρόσωπος: M. Cornacchia, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, ακυρώσεως της αποφάσεως της 19ης Μαΐου 2016, με την οποία, κατόπιν αιτήσεως επανεξετάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων, επικυρώθηκε η απόφαση περί αποκλεισμού του από τον διαγωνισμό EPSO/AST-SC/03/15.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον ΡΗ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 371 της 10.10.2016 (υπόθεση αρχικώς καταχωρισθείσα στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθ. υποθέσεως F-43/16 και μεταφερθείσα στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 1.9.2016).

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Foshan Lihua Ceramic κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση T-654/16) (¹)

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας — Άρθρο 11, παράγραφοι 3 και 5, και άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 11, παράγραφοι 3 και 5, και άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036] — Απόρριψη αίτησης για μερική ενδιάμεση επανεξέταση, αποκλειστικά ως προς το ντάμπινγκ, του επιβληθέντος με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 917/2011 οριστικού δασμού αντντάμπινγκ — Διαρκής χαρακτήρας της μεταβολής των συνθηκών — Δειγματοληψία — Ατομική εξέταση — Μη συνεργασία κατά την έρευνα που οδήγησε στη θέσπιση των οριστικών μέτρων»

(2018/C 381/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Κίνα) (εκπρόσωποι: B. Spinoit και D. Philippe, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky και A. Demeneix)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, για ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης C(2016) 4259 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης, αποκλειστικά ως προς το ντάμπινγκ, των οριστικών μέτρων αντντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 917/2011 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 428 της 21.11.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — De Geoffroy κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου
(Υπόθεση T-788/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άδειες — Έκδοση νέων κατευθυντήριων γραμμών του Κοινοβουλίου σχετικά με τη διαχείριση των αδειών — Ατομικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογήν των νέων κατευθυντήριων γραμμών στις υπηρεσίες διερμηνείας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Συμφέρον της υπηρεσίας — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2018/C 381/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Dominique De Geoffroy (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και οι 14 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης (εκπρόσωποι: αρχικά N. de Montigny και J.-N. Louis, στη συνέχεια N. de Montigny, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: E. Taneva και L. Deneys)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, πρώτον, των κατευθυντήριων γραμμών του Κοινοβουλίου της 21ης Μαρτίου 2016 όσον αφορά την εφαρμογή, για τις υπηρεσίες διερμηνείας, του άρθρου 4, παράγραφος 5, των εσωτερικών κανόνων για τη διαχείριση των αδειών, δεύτερον, της απόφασης του Κοινοβουλίου της 12ης Απριλίου 2016 με την οποία έγινε δεκτό το αίτημα χορηγήσεως άδειας της Françoise Joostens, αλλά οι ημέρες της άδειας περιελήφθησαν στην ποσόστωση των τρισημίσι ημερών, τρίτον, της απόφασης του Κοινοβουλίου της 2ας Ιουνίου 2016 με την οποία δεν έγινε δεκτό το αίτημα χορηγήσεως άδειας της Joostens, τέταρτον, της απόφασης του Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2016 με την οποία δεν έγινε δεκτό το αίτημα χορηγήσεως άδειας του Stéphane Grosjean.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της 13ης Ιουνίου 2016 με την οποία δεν έγινε δεκτό το αίτημα χορηγήσεως άδειας του Stéphane Grosjean.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 14 της 16.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Chefaro Ireland κατά EUIPO —
Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)

(Υπόθεση T-905/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα NUIT PRECIEUSE — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα EAU PRECIEUSE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 381/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chefaro Ireland DAC (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: P. Maeyaert και J. Muyltermans, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Lukošičtė, D. Walicka και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Laboratoires M&L SA (Manosque, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Cordt, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Οκτωβρίου 2016 (υπόθεση R 2596/2015-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Chefaro Ireland και Laboratoires M&L.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Chefaro Ireland DAC* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 53 της 20.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Healy κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-55/17) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Εσωτερικός διαγωνισμός — Κατάρτιση πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη βοηθών — Προϋπόθεση συμμετοχής που αφορά την προϋπηρεσία στην Επιτροπή — Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες διαγωνισμού)

(2018/C 381/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: John Morrison Healy (Celbridge, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού COM/02/AST/16 (AST 2) με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο *John Morrison Healy* καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 112 της 10.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Pelikan κατά EUIPO — NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS)

(Υπόθεση T-112/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου NEW ORLEANS PELICANS ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Pelikan — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 381/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Ανόβερο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: U. Hildebrandt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: NBA Properties, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: αρχικά M. Chapple, στη συνέχεια T. Elias, barristers)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Δεκεμβρίου 2016 (υπόθεση R 408/2016-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Pelikan Vertriebsgesellschaft και της NBA Properties.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 24.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Primart κατά EUIPO — Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)

(Υπόθεση T-584/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PRIMART Marek Łukasiewicz — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα PRIMA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 381/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe «Primart» Marek Łukasiewicz (Wołomin, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Skołodą, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bolton Cile España, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: F. Cellurrica, F. Fischetti και F. De Bono, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 22ας Ιουνίου 2017 (υπόθεση R 1933/2016-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Bolton Cile España και Przewodniczący Handlowy «Primart» Marek Łukasiewicz.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Przewodniczący Handlowy «Primart» Marek Łukasiewicz στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 374 της 6.11.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2018 — Front Polisario κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-180/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης μεταξύ της Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου — Πρωτόκολλο σχετικά με τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων που προβλέπονται από τη συμφωνία — Πράξη συνάψεως — Εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας και του εν λόγω πρωτοκόλλου στο έδαφος της Δυτικής Σαχάρας και στα παρακείμενα ύδατα — Έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης — Απαράδεκτο)

(2018/C 381/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) (εκπρόσωπος: G. Devers, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Σ. Κυριακοπούλου, Α. de Elera-San Miguel Hurtado και Α. Westerhof Löfflerová)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Bouquet, F. Castillo de la Torre και E. Paasivirta)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της απόφασης 2013/785/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2013, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου σχετικά με τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπονται στη συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου (ΕΕ 2013, L 349, σ. 1) αφενός, και της απόφασης (ΕΕ) 2018/393 της Επιτροπής, της 12ης Μαρτίου 2018, για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της τροποποίησης του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου σχετικά με τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματικής αντιπαροχής που προβλέπονται στη συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου (ΕΕ 2018, L 69, σ. 60), αφετέρου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Το *Front populaire pour la libération de la Sagüia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario)* φέρει, εκτός των δικών του δικαστικών εξόδων, εκείνα στα οποία υπεβλήθη το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 184 της 6.6.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιουλίου 2018 — Apple Distribution International κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-101/17) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση που σχεδίαζε να χορηγήσει η Γερμανία για την προώθηση της παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά — Πράξη που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Μη παραδεκτή προσφυγή)

(2018/C 381/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Apple Distribution International (Cork, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: S. Schwidessen, H. Lutz, N. Niejahr και A. Patsa, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Samnadda, G. Braun και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με σκοπό την ακύρωση της απόφασεως (ΕΕ) 2016/2042 της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.38418 — 2014/C (πρώην 2014/N), το οποίο η Γερμανία προτίθεται να εφαρμόσει για την προώθηση της παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών (ΕΕ 2016, L 314, σ. 63).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Filmförderungsanstalt.
- 3) Καταδικάζει την Apple Distribution International στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και στα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εξαιρουμένων των σχετικών με τις αιτήσεις παρεμβάσεως εξόδων.
- 4) Η Apple Distribution International, η Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Filmförderungsanstalt φέρουν εκάστη τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 121 της 18.4.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Αυγούστου 2018 — IFSUA κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-251/18 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Αλιευτικές δυνατότητες για ορισμένα αποθέματα ιχθύων — Μέτρα για την αλιεία του λαβρακιού — Απαγόρευση αλιεύσεως στο πλαίσιο της ερασιτεχνικής αλιείας — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2018/C 381/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτών: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: T. Gui Mori, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: F. Naert και P. Plaza García)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Morales Puerta, F. Moro και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ περί αναστολής εκτελέσεως του άρθρου 2, παράγραφος 2, και του άρθρου 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/120 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2018, σχετικά με τον καθορισμό για το 2018, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα, και για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/127 (ΕΕ 2018, L 27, σ. 1).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2018 — CdT κατά EUIPO
(Υπόθεση T-417/18 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Θεσμικό δίκαιο — Αναγκαίες μεταφραστικές υπηρεσίες για τη λειτουργία του EUIPO — Χρήση των υπηρεσιών τρίτων — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος)

(2018/C 381/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CdT) (εκπρόσωποι: J. Rikkert και M. Garnier)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: N. Bambara και D. Hanf)

Αντικείμενο

Αίτηση, βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, με την οποία ζητείται, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση των αποφάσεων του EUIPO σχετικά με μέτρα που καθιστούν δυνατή, όσον αφορά τις αναγκαίες για τη λειτουργία του μεταφραστικές υπηρεσίες, τη χρήση υπηρεσιών τρίτων και όχι του CdT και, αφετέρου, να υποχρεωθεί το EUIPO να δημοσιεύσει στο Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανακοίνωση περί αναστολής της διαδικασίας διαγωνισμού που προκήρυξε σχετικά με την παροχή μεταφραστικών υπηρεσιών και να μην υπογράψει συμβάσεις σχετικές με τον διαγωνισμό αυτόν.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 9ης Αυγούστου 2018 — Compañía de Tranvías de la Coruña κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-485/18)**

(2018/C 381/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Compañía de Tranvías de la Coruña, SA (Α Coruña, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Monrabà Bagan, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2018) 3780 τελικό, της 7ης Ιουνίου 2018, σχετικά με την πρόσβαση στα έγγραφα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν τηρεί ουσιώδεις διαδικαστικούς τύπους.
 - Η απόφαση δεν αιτιολογεί επαρκώς την άρνηση παροχής ή την παροχή μερικής μόνο προσβάσεως στα έγγραφα ενόψει του ανύπαρκτου συνδέσμου μεταξύ των εκκρεμών ενδίκων διαδικασιών τις οποίες επικαλέστηκε η Επιτροπή (συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-350/17, Mobit ⁽¹⁾ και C-351/17, Autolinee Toscane ⁽²⁾) και της αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα.
 - Η επαρκής αιτιολογία συνιστά ουσιώδη διαδικαστικό τύπο και πρέπει πάντοτε να τηρείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
 - Η έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας συνεπάγεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνάδει με το άρθρο 296, δεύτερη παράγραφος, ΣΛΕΕ, και, συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί άκυρη βάσει του άρθρου 264, πρώτη παράγραφος, ΣΛΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, επικουρικός, συνδρομή υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση των εγγράφων στα οποία η πρόσβαση έχει απορριφθεί με την προσβαλλόμενη απόφαση.
 - Τα έγγραφα στα οποία η πρόσβαση έχει ζητηθεί είναι έγγραφα δημοσίου συμφέροντος καθόσον συμβάλλουν στην ερμηνεία ουσιωδών στοιχείων των κανονισμών της ΕΕ για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές, οι οποίοι έχουν εφαρμοστεί προηγουμένως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
 - Συνεπώς, ακόμη και αν το Δικαστήριο διαπιστώσει σύνδεσμο μεταξύ των ως άνω εκκρεμών συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-350/17 Mobit και C-351/17 Autolinee Toscane και της αιτήσεως προσβάσεως στα έγγραφα, το άρθρο 4, παράγραφος 2, in fine, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽³⁾ επιτρέπει πρόσβαση σε έγγραφα όταν συντρέχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.

- Η σημασία των εγγράφων, όχι μόνο για την προσφεύγουσα, αλλά και για οποιαδήποτε αρχή ή ενδιαφερόμενο φορέα που επιθυμεί να εφαρμόσει κανονισμούς της ΕΕ για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές συνιστά υπέρτερο δημόσιο συμφέρον και, συνεπώς, η πρόσβαση σε αυτά πρέπει να χορηγείται.

- (¹) Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Ιουνίου 2017 — Mobit Soc.cons. a.r.l. κατά Regione Toscana (ΕΕ 2017, C 330, σ. 4).
- (²) Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Ιουνίου 2017 — Autolinee Toscane SpA κατά Mobit Soc.cons. a.r.l. (ΕΕ 2017, C 330, σ. 5).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 15ης Αυγούστου 2018 — Danske Slagtermestre κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-486/18)

(2018/C 381/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Danske Slagtermestre (Odense, Δανία) (εκπρόσωπος: H. Sønderby Christensen, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 19 Απριλίου 2018 απόφαση της Επιτροπής, κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2018) 2259, στην υπόθεση Κρατική ενίσχυση SA.37433 (2017/FC).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση από την Επιτροπή της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως.

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως (βλ. άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) καθόσον δεν επέτρεψε στην προσφεύγουσα να εκφράσει την άποψή της ως προς τις πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν από τον αντίδικο και στις οποίες η Επιτροπή στήριξε την προσβαλλόμενη απόφαση.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν εξέδωσε νομίμως την προσβαλλόμενη απόφαση.

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμά της σε αμερόληπτη μεταχείριση.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το μέτρο ενισχύσεως παρέχει πλεονέκτημα.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το μέτρο ενισχύσεως ήταν επιλεκτικό.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το μέτρο ενισχύσεως χορηγήθηκε από το κράτος μέσω κρατικών πόρων.

6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το μέτρο ενισχύσεως στρεβλώνει τον ανταγωνισμό.

7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το μέτρο ενισχύσεως επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

Προς στήριξη του τρίτου, τέταρτου, πέμπτου, έκτου και έβδομου λόγου ακυρώσεώς της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον συμέρανε ότι το μέτρο ενισχύσεως ουδέν πλεονέκτημα παρείχε σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις.

- Πρώτον, υποστηρίζεται ότι το μέτρο ενισχύσεως παρέχει πρόδηλο πλεονέκτημα στα μεγάλα σφαγεία, λόγω του ότι το επίμαχο καθεστώς ενισχύσεων έχει ως αποτέλεσμα τα μικρού μεγέθους σφαγεία να καταβάλουν για την εκκένωση των λυμάτων εισφορές ύψους άνω του διπλάσιου, ανά κεφαλή ζώου, σε σχέση με τις εισφορές των μεγάλων σφαγείων, τα οποία θα είναι συνεπώς σε θέση να πληρώνουν καλύτερα τους προμηθευτές.
- Δεύτερον, υποστηρίζεται ότι από κανένα συγκεκριμένο στοιχείο δεν καθίσταται δυνατό να δικαιολογηθεί η χορήγηση στα μεγάλα σφαγεία εκπτώσεων επί των εισφορών για την εκκένωση των λυμάτων, δεδομένου ότι το πραγματικό κόστος που χρεώνεται είναι ίδιο για τα μικρού, μεσαίου και μεγάλου μεγέθους σφαγεία και ότι το καθεστώς ενισχύσεων δύναται να στηριχτεί στις πραγματικές δαπάνες μόνο εάν οι εκπτώσεις χορηγούνται ομοίως στα μικρότερου μεγέθους σφαγεία.
- Τρίτον, υποστηρίζεται ότι το κριτήριο της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται σε οικονομία της αγοράς, το οποίο εφαρμόστηκε από την Επιτροπή, δεν καθιστά δυνατή την εκτίμηση του κατά πόσον το καθεστώς ενισχύσεων παρέχει πλεονέκτημα, διότι καμία δανική εταιρία δεν ζητεί να αποσυνδεθεί από κεντρική μονάδα επεξεργασίας λυμάτων και καμία αγορά συστημάτων συλλογής λυμάτων δεν υφίσταται στη Δανία, ακόμη και δυνητικά.
- Τέταρτον, υποστηρίζεται ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι εφαρμόζεται το κριτήριο της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται σε οικονομία της αγοράς, η Επιτροπή δεν το εφάρμοσε ορθώς. Το κριτήριο αυτό μπορεί να στηριχτεί μόνο σε δεδομένα σχετικά με τις δραστηριότητες του συγκεκριμένου φορέα εκμεταλλεύσεως. Δεν είναι συμβατή με το κριτήριο αυτό η χρήση μέσων τιμών από άλλους δήμους για τον υπολογισμό καθώς και η παράλειψη συνυπολογισμού των σημαντικών επενδύσεων που πραγματοποιούνται από τις μονάδες επεξεργασίας λυμάτων, υπό τη μορφή δαπανών για τις υποδομές επεξεργασίας λυμάτων και για την επέκταση των εγκαταστάσεών τους, προκειμένου οι μεγάλες επιχειρήσεις, δικαιούχοι της ενισχύσεως, να συνδεθούν με τις δημοτικές εγκαταστάσεις.

Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2018 — ΡΟ κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-494/18)

(2018/C 381/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΡΟ (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αποφανθεί:
 - επί του φύλλου υπολογισμού της 17ης Οκτωβρίου 2017 που του διαβιβάστηκε με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της ίδιας ημέρας από το τμήμα ανθρωπίνων πόρων της ΕΥΕΔ·
 - επί του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 16ης Ιανουαρίου 2018 που του διαβιβάστηκε από το τμήμα ανθρωπίνων πόρων της ΕΥΕΔ και επιβεβαιώνει την απουσία νομικής βάσεως σχετικά με την υπέρβαση του προβλεπόμενου ανώτατου ορίου σχολικών εξόδων για τον υιό και την κόρη του·
 - καθόσον απαιτείται, επί της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς του που ασκήθηκε στις 17 Ιανουαρίου 2018, απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 17 Μαΐου 2018·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση, το σημείωμα της 15ης Απριλίου 2016 και το σημείωμα της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 επί των οποίων βασίζεται η ως άνω απόφαση και οι κατευθυντήριες οδηγίες (Guidelines) παραβαίνουν τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το παράρτημά του X.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλόμενης εν προκειμένω ατομικής αποφάσεως κατά της οποίας προβάλλονται οι ακόλουθες αιτιάσεις:
 - παραβίαση των αρχών της προνοητικότητας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου καθώς και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων·
 - προσβολή του δικαιώματος στον οικογενειακό βίο και του δικαιώματος στην εκπαίδευση·
 - παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων·
 - απουσία σταθμίσεως συμφερόντων και μη τήρηση της αρχής της αναλογικότητας στο εκδοθέν μέτρο.

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — K.A. Schmersal Holding κατά EUIPO — Tecnium (tec.nicum)

(Υπόθεση T-527/18)

(2018/C 381/35)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (Wuppertal, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Haudan, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Tecnium, SA (Manresa, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης tec.nicum — Υπ' αριθ. 13 626 791 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 2427/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν επιβεβαιώνεται η απόρριψη της καταχώρισης του επίμαχου σήματος στην κλάση 42·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης

- Έλλειψη ουσιαστικής χρήσης του σήματος στο οποίο στηρίχθηκε η ανακοπή·
- Εσφαλμένος προσδιορισμός του ενδιαφερόμενου κοινού·

- Έλλειψη ομοιότητας των υπηρεσιών·
- Έλλειψη ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων·
- Έλλειψη κινδύνου σύγχυσης.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — BBY Solutions κατά EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)

(Υπόθεση T-715/15) ⁽¹⁾

(2018/C 381/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 59 της 15.2.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — BBY Solutions κατά EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY)

(Υπόθεση T-773/15) ⁽¹⁾

(2018/C 381/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 78 της 29.2.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — BBY Solutions κατά EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)

(Υπόθεση T-72/16) ⁽¹⁾

(2018/C 381/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 118 της 4.4.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 — Sky κατά EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Υπόθεση T-288/17) ⁽¹⁾

(2018/C 381/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 231 της 17.7.2017.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL